

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Број 1 Год. LXVI

Понеделник, 4 јануари 2010

Цена на овој број е 190 денари

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

СОДРЖИНА

	Стр.		Стр.
1. Упатство за изменување и дополнување на Упатството за начинот на извршување на налозите за извршување кои ја задолжуваат трезорската сметка, односно сметката на должникот која се наоѓа во рамките на трезорската сметка.....	1	5. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 143/2009 од 23 декември 2009 година.....	6
2. Решение од Комисијата за хартии од вредност.....	2	6. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 146/2009 од 23 декември 2009 година.....	8
3. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 54/2009 од 23 декември 2009 година.....	2	7. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 206/2008 од 23 декември 2009 година.....	9
4. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 125/2009 од 16 декември 2009 година.....	3	8. Одлука за определување највисоки цени на одделни нафтени деривати утврдени согласно Методологијата.....	11
		Огласе дел.....	1-68

МИНИСТЕРСТВО ЗА ФИНАНСИИ

1. Врз основа на член 8 став 2 од Законот за платен промет („Службен весник на Република Македонија“ бр. 113/2007, 22/08, 159/08 и 133/09), министерот за финансии донесе

УПАТСТВО

ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА УПАТСТВОТО ЗА НАЧИНОТ НА ИЗВРШУВАЊЕ НА НАЛОЗИТЕ ЗА ИЗВРШУВАЊЕ КОИ ЈА ЗАДОЛЖУВААТ ТРЕЗОРСКАТА СМЕТКА, ОДНОСНО СМЕТКАТА НА ДОЛЖНИКОТ КОЈА СЕ НАОГА ВО РАМКИТЕ НА ТРЕЗОРСКАТА СМЕТКА

1. Во Упатството за начинот на извршување на налозите за извршување кои ја задолжуваат трезорската сметка, односно сметката на должникот која се наоѓа

во рамките на трезорската сметка ("Службен весник на Република Македонија" број 135/08, 162/08 и 30/09) во делот III. Извршување на налози од сметките на Буџетот на Република Македонија, во точката 6 зборовите: "464-Разни трансфери, потставка 464910-Плаќање по судски решенија" се заменуваат со зборовите: "465-Исплата по извршни исправи, потставки 465110-Главен долг по извршни исправи, 465120- Камата по извршни исправи и 465130-Трошоци по извршни исправи."

2. Во точката 11 по зборот "средства," се додаваат зборовите: "Трезорот при".

3. Во точката 11 по зборот "надоместоци," се додаваат зборовите: "средствата од ставка 413- Тековна резерва (разновидни расходи) наменети за исплата на парична помош во случај на смрт на вработениот или во случај на смрт на член на потесното семејство на вработениот и средствата од потставка 464940- Трансфери при пензионирање," а зборовите: "потставката 464910" се заменуваат со зборовите: "ставката 465".

4. Во точката 16 по зборот "надоместоци," се додаваат зборовите: "средствата од ставка 413-Тековна резерва (разновидни расходи) наменети за исплата на парична помош во случај на смрт на вработениот или во случај на смрт на член на потесното семејство на вработениот, средствата од потставка 464940-Трансфери при пензионирање," а зборовите: "потставката 464910" се заменуваат со зборовите: "ставката 465".

5. Во делот IV. Извршување на налози од сметки на буџетот на општини, во точката 19 по зборот "надоместоци", точката се брише и се додаваат зборовите: ", средствата од ставка 413-Тековна резерва (разновидни расходи) наменети за исплата на парична помош во случај на смрт на вработениот или во случај на смрт на член на потесното семејство на вработениот, и средствата од потставка 464940-Трансфери при пензионирање."

6. Во точката 25 по зборот "надоместоци," се додаваат зборовите: "средствата од ставка 413-Тековна резерва (разновидни расходи) наменети за исплата на парична помош во случај на смрт на вработениот или во случај на смрт на член на потесното семејство на вработениот, средствата од потставка 464940-Трансфери при пензионирање,".

7. Ова упатство влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија".

Бр. 08-44705/1 Заменик претседател на Влада
31 декември 2009 година и министер за финансии,
Скопје м-р **Зоран Ставревски**, с.р.

КОМИСИЈА ЗА ХАРТИИ ОД ВРЕДНОСТ

2. Врз основа на член 232в од Законот за хартии од вредност („Службен весник на Република Македонија“ бр. 95/2005, 25/2007 и 7/2008), постапувајќи по Барањето за поведување на постапка за посредување бр. 08-2129/6 од 07.11.2009 година, Комисијата за хартии од вредност на ден 22.12.2009 година, донесе

РЕШЕНИЕ

1. Се отфрла барањето бр. 08-2129/6 од 07.11.2009 година, за поведување на постапка за посредување по сторен прекршок од член 242, став 1, точка 5 и точка 6, а во врска со член 158, став 3 од Законот за хартии од вредност од страна на сторителот Фершпед АД Скопје, поради неисполнување на условите за постигнување на согласност за составување на спогодба за посредување.

2. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето и истото ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 08-3388/1 Комисија за хартии од вредност
22 декември 2009 година Претседател,
Скопје **Марина Наќева-Кавракова**, с.р.

УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

3.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија ("Службен весник на Република Македонија" бр.70/1992) на седницата одржана на 23 декември 2009 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ ПОНИШТУВА Одлуката за давање на трајно користење на движна ствар, број 07-49/11 од 29 јануари 2009 година („Службен гласник на општина Струга“ бр.17/2009) донесена од Советот на општина Струга.

2. СЕ СТАВА НАДВОР ОД СИЛА Решението за запирање на извршување на поединечните акти или дејствија донесени односно преземени врз основа на Одлуката означена во точката 1 од оваа одлука.

3. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

4. Уставниот суд на Република Македонија по повод иницијатива поднесена од Рамиз Мерко, градоначалник на општина Струга, со Решение У.бр.54/2009 од 28 октомври 2009 година, поведе постапка за оценување на уставноста и законитоста на Одлуката за давање на трајно користење на движна ствар број 07-49/11 од 29 јануари 2009 година, донесена од Советот на општина Струга.

5. Судот на седницата утврди дека Советот на општина Струга на 29 јануари 2009 година ја донел оспорената одлука во која во членот 1 било утврдено дека со оваа одлука на досегашните корисници, членовите на Советот на општина Струга, им се давале на трајно користење движните ствари, лап-топ (Net-Book) и тоа на 26 поединечно набројани лица. Оваа одлука, според членот 2, влегла во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен гласник на општина Струга“.

6. Според Амандманот XVII точка 1 од Уставот, со кој се заменува ставот 1 на членот 115 од Уставот на Република Македонија, во единиците на локалната самоуправа граѓаните непосредно и преку претставници учествуваат во одлучувањето за прашања од локално значење, а особено во областите на јавните служби, урбанизмот и руралното планирање, заштитата на околината, локалниот економски развој, локалното финансирање, комуналните дејности, културата, спортот, социјалната и детската заштита, образованието, здравствената заштита и во други области утврдени со закон.

Согласно член 31 од Законот за локалната самоуправа ("Службен весник на Република Македонија" бр.5/2002), органи на општината се советот и градоначалникот.

Согласно член 45 од истиот закон, членовите на советот имаат право на надоместок за присуство на седници и надоместок на патните и дневните трошоци, во рамките утврдени со закон.

Во делот од Законот за локалната самоуправа, кој се однесува на „Сопственост на општината“, е предвидено дека општината има право на сопственост на ствари, парични средства и права, вредноста на сопственоста на општината се проценува и искажува при изготвувањето на годишната сметка и со сопственоста општината располага и стопанисува како добар домаќин, на начин утврден со закон (член 64); општината може да ги продава стварите во сопственост на општината само по пат на јавно наддавање, во согласност со закон, продажната цена на стварите не смее да биде помала од нивната пазарна вредност и финансиските средства добиени од продажбата на стварите во сопственост на општината може да се инвестираат само за стекнување на нови или реконструкција на постојните ствари во сопственост на општината (член 66); и стварите во сопственост на општината можат да се дадат на користење на други субјекти по пат на јавно наддавање, во согласност со закон (член 67).

Со Законот за дополнување на Законот за плата и другите надоместоци на пратениците во Собранието на Република Македонија и другите избрани и именувани лица во Републиката („Службен весник на Република Македонија“ бр.121/2007) кој е влезен во сила на 13 октомври 2007 година, е додаден дел V-а со пет нови членови 29-а до 29-д.

Во делот V-а „Надоместоци на членовите на советите на општините и членовите на Советот на град Скопје“, со членот 29-а од Законот, е предвидено дека на членовите на советите на општините и на членовите на Советот на градот Скопје им припаѓа надоместок за присуство на седниците на советот и надоместок на патни и дневни трошоци, кои се обезбедуваат и исплаќаат од буџетот на општината и Буџетот на градот Скопје.

Според членот 29-б од Законот, месечниот надоместок за присуство на седниците на советот се утврдува во процентуален износ од просечната месечна нето плата во Републиката исплатена за претходната година, но не повеќе од 70% (а со измените на Законот во 2008 година, процентот е 84%). Висината на месечниот надоместок за присуство на седниците се утврдува со одлуката за извршување на буџетот на општината и Буџетот на градот Скопје.

Според членот 29-в од Законот, на претседателите на советите за раководењето и организирањето на работата, надоместокот од членот 29-б се зголемува за 30%.

Од одредбата на членот 29-г од Законот, произлегува дека надоместокот се исплатува за присуство на седниците, а се намалува за 30% за секое отсуство од седница и не се исплатува за неприсуство на ниту една седница на советот.

Според членот 29-д од Законот, на членовите на советите на општините и на градот Скопје им се исплатуваат надоместоци за патни и дневни трошоци за службени патувања во земјата и странство според прописите кои се однесуваат на државните службеници вработени во општинската администрација и во администрацијата на градот Скопје.

Со членот 2 од Законот за дополнување на овој закон, е уредено дека постојните одлуки на општините и на градот Скопје со кои се определени надоместоците на членовите на советите на општините и на градот Скопје ќе се усогласат со одредбите на овој закон во рок од 30 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Врз основа на изнесеното, Судот оцени дека ниту со Законот за плата и другите надоместоци на пратениците во Собранието на Република Македонија и другите избрани и именувани лица во Републиката, ниту со Законот за локалната самоуправа не е уредено право на членовите на советот на општината со своја одлука да одлучуваат да примаат и друг надоместок кој не е утврден со закон преку располагање со парични и други средства на општината во вид на компензација односно давање во нивна сопственост на движни ствари кои се сопственост на општината и на тој начин самостојно да одлучуваат за зголемување на надоместокот кој им е веќе со закон регулиран. Во случајов со оспорената Одлука членовите на Советот на општина Струга утврдиле такво право за надоместување во своја корист, а на сметка на имотот во сопственост на општината и со свој акт уредувале прашање за надоместок што е во надлежност на уредување со закон.

Поаѓајќи од наведеното Судот утврди дека оспорената Одлука е спротивна на начелото на владеењето на правото определено во членот 8 став 1 алинеја 3 од Уставот, на членот 51 од Уставот според кој прописите треба да бидат во согласност со Уставот и со закон, како и спротивна на одредбите од наведените закони.

7. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

8. Оваа одлука Судот ја донесе со мнозинство гласови во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У.бр.54/2009
23 декември 2009 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
д-р Трендафил Ивановски, с.р.

4.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на член 110 алинеја 4 од Уставот на Република Македонија и членовите 65 и 71 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.70/1992) на седницата одржана на 16 декември 2009 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УТВРДУВА дека Основниот суд Штип е надлежен орган за постапување по предлогот за поставување на привремен управител на Друштвото за производство, промет и услуги ИМОБИЛИЈАРЕ-СИСТЕМ ДООЕЛ - Свети Николе, поднесен од АД ЦЕНТРО – во стечај од Скопје.

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на нејзиното објавување во „Службен весник на Република Македонија“.

3. АД ЦЕНТРО - во стечај од Скопје, преку полномошникот Панче Ефтимов адвокат од Скопје, на Уставниот суд на Република Македонија му поднесе предлог за решавање судир на надлежност настанат помеѓу Основниот суд Штип и Централниот регистар на Република Македонија.

Според подносителот на предлогот, Уставниот суд на Република Македонија треба да определи кој орган е надлежен за постапување по предлогот за поставување на привремен управител на ИМОБИЛИЈАРЕ-СИСТЕМ ДООЕЛ - Свети Николе, затоа што Апелациониот суд од Штип со Решение ТСЖ бр. 46/2009 од 4 февруари 2009 година го отфрлил предлогот на предлагачот и го огласил Основниот суд Штип за ненадлежен да постапува по истиот. Предлогот за поставување на привремен управител на наведеното друштво бил отфрлен и со конечно решение на Комисијата за жалби на Централниот регистар под број 15-59/2 од 22 мај 2009 година со образложение дека Централниот регистар не е надлежен за поставување на привремен управител, туку дека за тоа е надлежен судот.

Со оглед на тоа што со наведените акти наведените органи се огласиле за ненадлежни за постапување по предлогот на подносителот за поставување на привремен управител на Друштвото за производство, промет и услуги ИМОБИЛИЈАРЕ – СИСТЕМ ДООЕЛ од Свети Николе, според подносителот постои судир на надлежност кој Уставниот суд на Република Македонија треба да го разреши, односно да го определи надлежниот орган за постапување по предлогот за поставување на привремен управител на наведеното друштво.

4. Постапувајќи по поднесениот предлог Судот утврди дека подносителот на предлогот, АД ЦЕНТРО - во стечај од Скопје, преку полномошникот Панче Ефтимов, адвокат од Скопје, на 31 декември 2008 година до Основниот суд Штип поднел предлог за поставување на лицето Велко Мароски од Скопје, за привремен управител на Друштвото за производство, промет и услуги ИМОБИЛИЈАРЕ-СИСТЕМ ДООЕЛ од Свети Николе.

Основниот суд во Штип со Решение Рл.бр. 1/09 од 15 јануари 2009 година предлогот за поставување на Велко Мароски од Скопје за привремен управител на наведеното друштво го одбил како неоснован. Во образложението на Решението Судот навел дека привремен управител може да биде поставен само од редот на содружниците, а со оглед на тоа што лицето Велко Мароски не бил запишан како содружник на ИМОБИЛИЈАРЕ - СИСТЕМ ДООЕЛ Свети Николе, туку бил поранешен вработен на АД ЦЕНТРО увоз-извоз Скопје, тој не можел да биде поставен за привремен управител на ИМОБИЛИЈАРЕ-СИСТЕМ ДООЕЛ од Свети Николе.

Второстепеното решение странката го примила на 16 февруари 2009 година.

Незадоволен од ваквото решение, подносителот на барањето АД ЦЕНТРО-во стечај, поднел жалба до Апелациониот суд Штип во која го побива првостепеното решение на Основниот суд Штип Рл. бр.1/09 поради суштествена повреда на одредбите на постапката, погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право.

Постапувајќи по жалбата, Апелациониот суд Штип со решение ТСЖ бр. 46/2009 година од 4 февруари 2009 година, го преиначил првостепеното решение и го огласил Основниот суд Штип за ненадлежен да постапува по предлогот на предлагачот. Според образложението на Решението, Апелациониот суд оценил дека надлежен за постапување по предлогот е Централниот регистар на Република Македонија. Ова од причина што со воведувањето на едношалтерскиот систем на територијата на Република Македонија, трговскиот регистар и регистарот на други правни лица од 1 јануари 2006 година го води Централниот регистар, при што започнатите постапки за упис до 21 декември 2005 година ќе се завршат пред надлежниот суд, а по овој датум постапката ќе се врши пред Централниот регистар.

Подносителот на барањето потоа до Централниот регистар на Република Македонија, на 18 февруари 2009 година, поднел предлог за поставување на привремен управител.

Централниот регистар на Република Македонија, со Заклучок бр. 0807-9/1075/2 од 13 март 2009 година ја прекинал постапката по предлогот за поставување на привремен управител на ИМОБИЛИЈАРЕ-СИСТЕМ ДООЕЛ од Свети Николе, се до завршување на започнатата постапка за упис во трговскиот регистар заведена во Основниот суд Штип. Во образложението на Заклучокот, Централниот регистар наведува дека бараниот упис во голема мера зависи од решавање на претходно прашање – завршување на постапката по предметот П.трег. 738/01 во Основниот суд Штип за промена на содружник со пренос на удел и сопственост над удел кај друштвото ИМОБИЛИЈАРЕ-СИСТЕМ ДООЕЛ од Свети Николе.

Незадоволен од Заклучокот на Централниот регистар, подносителот на предлогот, на 25 март 2009 година поднел жалба до Комисијата за жалби на Централниот регистар во која го побива заклучокот поради суштествени повреди на постапката, погрешно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право.

Решавајќи по жалбата против Заклучокот 0807-9/1075/2 на Централниот регистар, Комисијата за жалби на Централниот регистар донела Решение бр. 15-59/2 од 22 мај 2009 година со кое го поништила наведениот заклучок на Централниот регистар и предлогот за поставување на привремен управител на друштвото ИМОБИЛИЈАРЕ-СИСТЕМ ДООЕЛ од Свети Николе го отфрлил со образложение дека само судот може да

постави привремен управител, односно дека Централниот регистар не е надлежен за поставување на привремен управител, туку дека тој врши само запишување на поставениот управител од страна на надлежниот суд. Решението на Комисијата за жалби е конечно и против него не е дозволена жалба.

5. Според член 110 алинеја 4 од Уставот, Уставниот суд решава за судир на надлежност меѓу носителите на законодавната, извршната и судската власт.

Согласно член 62 од Деловникот на Уставниот суд, предлог за решавање на судир на надлежност меѓу носителите на законодавната, извршната и судската власт и меѓу органите на Републиката и единиците на локалната самоуправа може да поднесе секој од органите меѓу кои настанал судир. Предлог може да поднесе и секој што поради прифаќањето или одбивањето на надлежноста на одделни органи не може да оствари свое право.

Според член 63 став 2 од Деловникот, субјектите од член 62 на овој Деловник, кои поради прифаќање или одбивање на надлежност не можат да остварат свое право, предлогот за решавање на судирот на надлежност може да го поднесат откако и двата органа ја прифатат или ја одбијат надлежноста со конечен или правосилен акт.

Во член 64 од Деловникот е предвидено дека предлогот за решавање на судир на надлежност содржи предмет на спорот поради кој и настанал судирот, органите меѓу кои настанал судир и означување на конечните односно правосилни акти со кои органите ја прифаќаат или одбиваат надлежноста да одлучува по ист предмет.

Според член 65, пак, од Деловникот со одлука со која решава за судирот на надлежност, Уставниот суд го определува надлежниот орган за одлучување по предметот.

Имајќи го предвид наведеното, Судот оцени дека основ за негово постапување во конкретниот случај претставува постоење на конечен акт на Комисијата за жалби на Централниот регистар на Република Македонија и правосилен акт на Апелациониот суд во Штип со кои двата органи се огласиле за ненадлежни за постапување, односно дека постои негативен судир на надлежност, и дека во конкретниот случај за постапување по предлогот за поставување на привремен управител на Друштвото за производство, промет и услуги ИМОБИЛИЈАРЕ-СИСТЕМ ДООЕЛ од Свети Николе е надлежен Основниот суд во Штип.

До ваквото становиште Судот дојде врз основа на следново:

Од утврдената фактичка состојба произлегува дека по предлогот за поставување на привремен управител на наведеното друштво одлучувале четири органи и дека сите тие, во одлуките што ги донеле, изразиле различно правно становиште за природата на правната работа.

Основниот суд во Штип како првостепен суд, предлогот за поставување на привремен управител го ценел согласно членот 233 став 2 од Законот за трговските друштва, според кој судот е тој што треба да го определи привремениот управител, и се впуштил во мериторно одлучување, но утврдил дека предложеното лице не ги исполнува законските услови да биде поставено за привремен управител.

Апелациониот суд во Штип, во своето Решение, утврдил поинаков правен став. Имено, овој суд сметал дека во конкретниот случај предлогот на подносителот претставува всушност барање за упис на привремен управител во трговскиот регистар, кој го води Централниот регистар, поради што и донел Решение со кое го огласил Основниот суд Штип за ненадлежен за постапување.

Централниот регистар на Република Македонија одлучувајќи во прв степен, предлогот на подносителот го сметал за предлог за запишување на привремен управител на наведеното друштво, кој упис зависел од решавањето на претходно прашање – односно завршување на постапката по друг предмет кој се водел во Основниот суд Штип.

Комисијата за жалби на Централниот регистар, пак, оценила дека со предлогот се бара Централниот регистар да постави привремен управител на друштвото, за што Централниот регистар не бил надлежен, туку бил надлежен судот.

Според оценката на Судот, во конкретниот случај правилно постапиле Основниот суд во Штип и Комисијата за жалби на Централниот регистар кои поднесениот предлог го ценеле како предлог за поставување на привремен управител на друштвото, а не како предлог, односно пријава за упис на привремен управител и според тоа, правилно заклучиле дека треба да се применат одредбите од членовите 232 и 233 од Законот за трговските друштва.

Согласно член 232 став 1 од Законот за трговските друштва („Службен весник на Република Македонија“ бр. 28/2004, 84/2005, 25/2007 и 87/2008), за избор на управител одлучуваат содружниците. Согласно член 233 став 2 од овој закон, ако друштвото остане без управител, а содружниците не избрале управител во рок од 30 дена од денот кога друштвото останало без управител, надзорниот одбор, односно контролорот свикува собир на содружниците. Ако друштвото нема орган на надзор, соборот на содружниците ќе биде свикан од судот на предлог на кое било лице кое има правен интерес. Судот во рок од осум дена од приемот на предлогот ќе ги определи физичкото лице и рокот во којшто тоа лице ќе ги презема сите дејствија потребни за одржување на соборот на содружниците. Ако друштвото остане без управител, до изборот на нов управител, судот може, на предлог на содружник или на лице кое има правен интерес, да постави привремен управител од редот на содружниците на друштвото, не подолго од шест месеци. Привремениот управител, до изборот на управител ги врши само неодажните работи.

Согласно член 234 од Законот, управителот, неговото овластување за застапување на друштвото и сите промени, без одлагање, се запишуваат во трговскиот регистар.

Според член 82 од Законот за трговските друштва („Службен весник на Република Македонија“ бр. 28/2004, 84/2005, 25/2007 и 87/2008) трговскиот регистар како јавна книга содржи податоци и прилози (исправи и докази) за субјектите на уписот за кои уписот е пропишан со закон.

Според член 86 од Законот трговскиот регистар го води Централниот регистар на Република Македонија.

Во членот 87 од Законот е предвидено дека постапката за упис во трговскиот регистар се води според посебна управна постапка утврдена со прописите за едношалтерскиот систем.

Во членот 182 од Законот е утврдено кои податоци се запишуваат во трговскиот регистар, при што покрај другото, согласно точката 7 од наведениот член се запишува името и презимето на управителот на друштвото.

Со Законот за едношалтерскиот систем и за водење на трговскиот регистар и регистар на други правни лица се уредува едношалтерскиот систем, водењето на трговскиот регистар и регистар на други правни лица од страна на Централниот регистар на Република Македонија во писмена и електронска форма.

Според член 32 од Законот, постапката за упис во регистарот се поведува со поднесување на пријава за упис до канцеларијата на Централниот регистар, освен ако со друг закон поинаку не е определено.

Во членот 33 од Законот е определена содржината на пријавата за упис, при што во ставот 1 е пропишано дека пријавата за упис се поднесува на пропишан образец кој ги содржи податоците што согласно со закон се запишуваат во соодветниот регистар. Ако не е пропишан образец, пријавата за упис се поднесува како поднесок во којшто се наведуваат податоците коишто според закон се запишуваат во регистарот. Согласно ставот 2 на овој член од Законот, кон пријавата за упис се приложуваат прилозите определени со закон според видот на уписот, односно податокот што се запишува во регистарот и доказот за уплатениот надоместок на трошоците.

Според член 67 став 1 од Законот, единствениот трговски регистар на територијата на Република Македонија ќе се воспостави до 31 декември 2005 година.

Од 1 јануари 2006 година Централниот регистар го презема од надлежните судови водењето на трговскиот регистар, заедно со преносот на запишаните податоци кои што се водат во трговскиот регистар на Основниот суд Скопје 1 - Скопје, Основниот суд во Битола и Основниот суд во Штип.

Во точките 3 и 4 од член 67 од овој закон, е утврдена динамиката на пренос на запишаните податоци од трговскиот регистар што се водел во основните судови во трговскиот регистар што ќе го води Централниот регистар на Република Македонија.

Според член 70 став 1 од Законот, започнатите постапки за упис во Трговскиот регистар до 31 декември 2005 година ќе се завршат врз основа на прописите според кои се започнати.

Според став 3 на овој член од Законот, Судот по завршената постапка за упис без одлагање ќе го достави решението со целокупната документација до Централниот регистар.

Од наведените одредби од двата закони, произлегува дека поставувањето на привремен управител на друштво и уписот на привремениот управител на друштвото во Централниот регистар, се всушност две различни правни ситуации, кои се во надлежност на различни органи. За првата - поставување на привремен управител - надлежен е суд, а за втората - упис на поставениот привремен управител во регистарот - надлежен е Централниот регистар. Во првиот случај, формалниот акт со кој што се бара постапување од надлежниот орган е предлог за поставување на привремен управител од страна на надлежниот суд, додека пак во вториот случај барањето до Централниот регистар се доставува во форма на пријава на пропишан образец согласно Законот за едношалтерскиот систем и за водење на трговски регистар и регистар на други правни лица како и Правилникот за формата и содржината на обрасците за упис во трговскиот регистар и регистарот на други правни лица („Службен весник на Република Македонија“ бр. 115/2005 и 101/2006). Тоа впрочем произлегува и од одредбите од членовите 32 и 33 на наведениот закон, според кои постапката за упис во регистарот се поведува со поднесување на пријава со упис, кон која се приложуваат прилозите определени со закон според видот на уписот (во конкретниот случај таков прилог би бил судската одлука со која судот го определува привремениот управител на друштвото), како и од член 234 од Законот за трговските друштва, според која управителот, неговото овластување за застапување и сите промени, се запишуваат во трговскиот регистар, а кон пријавата за упис се приложуваат документи пропишани со овој член од Законот, меѓу кои е и одлуката за избор на управителот.

Впрочем со самото тоа што во член 233 од Законот за трговските друштва се пропишани и определени услови кога може да се определи привремен управител (на чиј предлог, од редот на кои лица, за колкав период и со какви овластувања), произлегува дека и утврдувањето

на исполнувањето на овие услови е во надлежност на судот. Овие услови не може да ги цени Централниот регистар, кој е надлежен само да запишува факти кои се неспорни, без да ја испитува законитоста и вистинитоста на содржината на приложите (исправите и доказите) што се поднесуваат при упис во регистрите, ниту да ја испитува законитоста на постапката во која тие се донесени, што произлегува од член 39 став 2 од Законот за едношалтерскиот систем и за водење на трговскиот регистар и регистарот на други правни лица.

Од утврдената фактичка состојба и правната анализа, Судот утврди дека во конкретниот случај надлежен за постапување по предлогот за поставување на привремен управител на Друштвото за производство, промет и услуги ИМОБИЛИЈАРЕ-СИСТЕМ ДООЕЛ од Свети Николе, поднесен од АД ЦЕНТРО-во стечај од Скопје, е Основниот суд Штип.

6. Со оглед на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе со мнозинство гласови во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите д-р Наташа Габер Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У. бр. 125/2009
16 декември 2009 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
д-р **Трендафил Ивановски**, с.р.

5.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија ("Службен весник на Република Македонија" бр. 70/1992) на седницата одржана на 23 декември 2009 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВААТ:

а) Одлуката за висината на цените за собирање и транспортирање на комунален отпад, бр. 02-168 од 08.02.2008 година, донесена од Управниот одбор на ЈКП ДЕРВЕН Велес и

б) Решението за давање согласност на Одлуката за висината на цената за собирање и транспортирање на комунален отпад, бр. 07-916/16 од 19.02.2008 година, донесено од Советот на Општина Велес („Службен гласник на Општина Велес“ бр. 3/2008).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија".

3. Уставниот суд на Република Македонија, по повод иницијатива поднесена од Ленче Николовска од Велес, со Решение У. бр. 143/2009 од 28 октомври 2009 година, поведе постапка за оценување на уставноста и законитоста на актите означени во точката 1 на оваа одлука, затоа што основано се постави прашањето за нивната согласност со Уставот и со закон.

4. Судот на седницата утврди дека Управниот одбор на ЈКП ДЕРВЕН Велес на седницата одржана на ден 08.02.2008 година, врз основа на членовите 10, 26 и 29 од Законот за комунални дејности („Службен весник на Република Македонија“ бр. 45/97, 23/99 и 16/2004), членовите 120 и 121 од Законот за управување со отпад („Службен весник на Република Македонија“ бр. 68/2004, 71/2004 и 107/2007) и член 15 од Статутот на ЈКП ДЕРВЕН Велес, ја донел оспорената одлука, заведена под број 02-168 од 08.02.2008 година.

Со член 1 на оваа одлука се утврдува висината на цената за собирање и транспортирање на комунален отпад. Според член 2 на истата одлука, со донесувањето на оваа одлука и добивање согласност од Советот на Општина Велес, престанува да важи Одлуката бр. 02-106/47/1 од 20.03.1995 година.

Судот, исто така, утврди дека Советот на Општина Велес на седницата одржана на 18.02.2008 година, врз основа на член 11 став 1 точка 6 од Законот за јавните претпријатија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/96, 6/02, 4/03 и 49/06), член 36 став 1 точка 15 од Законот за локалната самоуправа („Службен весник на Република Македонија“ бр. 5/02) и член 45 став 1 од Статутот на Општина Велес („Службен гласник на Општина Велес“ бр. 12/06), донел Решение број 07-916/16 од 19.02.2008 година, со кое се дава согласност на Одлуката за висината на цената за собирање и транспортирање на комунален отпад, бр. 02-168, донесена од Управниот одбор на ЈКП „Дервен“-Велес на седницата одржана на 08.02.2008 година. Ова решение влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен гласник на Општина Велес“.

5. Според член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот на Република Македонија, владеењето на правото е темелна вредност на уставниот поредок на Република Македонија.

Согласно член 51 од Уставот, во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон.

Вршењето на комуналните дејности е уредено со Законот за комунални дејности („Службен весник на Република Македонија“ бр. 45/1997, 23/1999, 45/2002, 16/2004 и 5/2009).

Според член 1 од Законот, со овој закон се уредуваат основните услови и начинот на вршење на комуналните дејности, финансирањето на комуналните дејности и други прашања од значење за комуналните дејности.

Согласно членот 2 од Законот, вршењето на комунални дејности е од јавен интерес.

Во членот 3 од Законот се утврдени видовите на комунални дејности. Во таа смисла, во точката 6 како комунална дејност е утврдено обработка и депонирање на комунален цврст отпад, под што се подразбира селектирање, собирање, транспортирање и обработка на комунален цврст отпад од населението и индустријата, негова рециклажа и преработка, депонирање на уредени депонии, како и одржување на депониите.

Според член 5 од Законот, комуналните дејности од членот 3 на овој закон можат да ги вршат домашни и странски физички и правни лица, кои се должни да обезбедат трајно и квалитетно вршење на комуналните дејности, како и одржување на објектите и опремата на комуналната инфраструктура во функционална состојба.

Согласно член 14 од Законот, комунална дејност може да се врши со основање на јавно претпријатие за комунална дејност, со давање концесија за вршење на комунална дејност на начин утврден со закон и со дозвола за вршење на комунална дејност.

Според член 15 од овој закон, заради организирање и квалитетно вршење на комуналните дејности и стопанисување со објекти на комуналната инфраструктура од локален карактер, кои се протегаат или служат за давање на комунални услуги на подрачјето на една општина, општината може да основа јавно претпријатие доколку на нејзиното подрачје, за вршење на таква дејност, не постои јавно претпријатие.

Според член 26 став 1 од Законот, средства за вршење на комунални дејности се остваруваат од цената на комуналните услуги.

Според член 27 од Законот, висината на цената и начинот на плаќање на комуналните услуги, ја определува управниот одбор на јавното претпријатие, по претходна согласност на основачот.

Според член 29 алинеја 8 од истиот член, мерна единица за плаќањето за собирање и транспортирање на комунален цврст отпад е денар по метар квадратен.

Согласно член 1 од Законот за управување со отпадот („Службен весник на Република Македонија“ бр. 68/2004 и 71/2004, 107/2007), со овој закон се уредува управувањето со отпадот; начелата и целите за управување со отпадот; правата и обврските на правните и физичките лица во врска со управувањето со отпадот; барањата и обврските на правните и физичките лица кои произведуваат производи и пакувања и кои што на крајот на животниот циклус ја оптоваруваат животната средина; начинот и условите под кои што може да се врши собирање, транспортирање, третман, складирање, преработка и отстранување на отпадот; увозот, извозот и транзитот на отпадот; мониторингот; информативниот систем; финансирањето и надзорот над управувањето со отпадот.

Според член 46 став 1 од истиот закон, собирањето и транспортирањето на комуналниот отпад, одржувањето на јавната чистота и третманот на комуналниот отпад, како и ракувањето и одржувањето на местата за селективно собирање на отпадот, претставуваат јавни услуги од локално значење. Согласно ставот 2 на истиот член, на предлог на градоначалниците на општините и градот Скопје, советот на општините и Советот на градот Скопје може да основаат јавно претпријатие за собирање и за транспортирање на комуналниот и на другите видови неопасен отпад. Според ставот 3 на истиот член, две или повеќе општини, како и општините и градот Скопје можат да основаат заедничко јавно претпријатие за вршење на дејноста од ставот 2 на овој член. Според ставот 4 на истиот член, собирањето и транспортирањето на комуналниот и на другите видови неопасен отпад, градоначалникот на општините и градот Скопје можат да му го доверат на правни и физички лица, за што склучуваат договор за давање услуга за извршување на дејност од јавен интерес од локално значење за една или повеќе општини или градот Скопје, во согласност со постапката за јавен тендер. Согласно ставот 8 на овој член, со договорот од ставот 4 на овој член задолжително се пропишуваат условите и начинот на работа на давателот на услугата, цената и начинот на наплата на услугата и територијата на која се врши услугата.

Согласно член 120 став 2 од истиот закон, остварувањето на плановите и на програмите на општините и градот Скопје за управување со отпадот се финансира со средства обезбедени од буџетите на општините и градот Скопје, кредити, донации, надоместоци, казните од сторени прекршоци изречени на територијата на општините и градот Скопје и другите извори на средства, утврдени со закон.

Според член 121 став 1 од истиот закон, висината на цената за собирање и за транспортирање на комуналниот отпад ја одобруваат советот на општините и градот Скопје, на предлог на градоначалникот на општините и градот Скопје, кога давателот на услугата е јавно претпријатие основано од општините и градот Скопје согласно со членот 46 став 3 на овој закон. Според став 3 на овој член, цената од ставот 1 на овој член ќе биде определена врз основа на количеството и видот на отпадот која може да се утврдува според единица како денар по метар квадратен, денар по метар кубен и денар по килограм.

Според член 145 од овој закон, кој е поместен во главата Преодни и завршни одредби, правните и физичките лица кои ги вршат дејностите на управување со отпад се должни да го усогласат своето работење со одредбите од овој закон, во рок од три години од денот на влегувањето во сила на овој закон. Правните и физичките лица кои се обврзани да поседуваат дозвола за вршење на дејноста, се должни да го усогласат своето работење со одредбите од овој закон, во рок од три години од денот на неговото влегување во сила.

Од наведената законска регулатива произлегува дека законодавецот прашањето на изнесување и депонирање на смет, како вид на комунална дејност, го уредил со Законот за комуналните дејности, како *lex generalis* и со Законот за управување со отпадот, како *lex specialis* и како понов закон. Според одредбите и на двата закона, наведената комунална дејност можат да ја вршат јавни претпријатија за комунални дејности. Според Законот за комуналните дејности, овие јавни претпријатија можат да бидат основани од општината, доколку на нејзиното подрачје, за вршење на таква дејност, не постои јавно претпријатие, при што се овластени да ја утврдуваат и висината на цената и начинот на плаќањето на оваа комунална услуга и тоа по претходна согласност на основачот. Според Законот за управување со отпадот, висината на цената за собирање и за транспортирање на комуналниот отпад ја одобрува советот на општината, на предлог на градоначалникот на општините, кога давателот на услугата е јавно претпријатие основано од општината.

Со оглед дека Законот за управување со отпад е понов закон и *lex specialis* во однос на уредувањето на прашањето за собирање и за транспортирање на комуналниот отпад, при постојење на правното правило дека *lex specialis derogat lex generalis* и тоа во ситуација кога на 13 октомври 2007 година истекло периодот од три години во кој правните и физичките лица кои вршат дејност на управување со отпад биле должни да го усогласат своето работење со одредбите на овој закон, според Судот, одредбите на овој закон требало да бидат правен основ за донесување на одлуката за определување на висината на цената за собирање и за транспортирање на комуналниот отпад во Општина Велес.

Видно од наведениот правен основ за донесување на оспорената одлука, Јавното комунало претпријатие „Дервен“ Велес, оспорената одлука со која се утврдува висината на цената за собирање и транспортирање на комунален отпад ја донело врз основа на членовите 10, 26 и 29 од Законот за комунални дејности и врз основа на членовите 120 и 121 од Законот за управување со отпад. Според содржината на членовите на кои се повикува правниот основ, цената на услугата требало да биде утврдена според член 121 став 1 од Законот за управување со отпадот, односно висината на цената за собирање и за транспортирање на комуналниот отпад да ја одобри советот на општина Велес, на предлог на градоначалникот на општината.

Според Судот, очигледно е дека Јавното комунало претпријатие „Дервен“ Велес само формално се повикува на член 121 од Законот за управување со отпад, како правен основ за донесување на одлуката, но во суштина не е испочитувана постапката пропишана со наведениот член и одлуката е донесена од Управниот одбор на Јавното претпријатие, со определба дека со донесувањето на оваа одлука и добивањето на согласност од советот на Општина Велес, престанува да важи дотогашната одлука од 20.03.1995 година. Тоа значи дека Одлуката е донесена согласно член 27 од Законот за комунални дејности (иако тоа формално не е наведено во правниот основ), според кој, висината на цената и начинот на плаќање на комуналните услуги, ја определува управниот одбор на јавното претпријатие, по претходна согласност на основачот.

Тргувајќи од наведеното, Судот оцени дека постои недостаток во постапката за донесување на оспорената одлука, која води кон повреда на начелото на владеењето на правото, поради што утврди дека оспорената одлука не е во согласност со член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот и член 121 став 1 од Законот за управување со отпад.

За Судот, притоа, воопшто не е спорно дека Советот на Општина Велес бил надлежен орган за давање согласност на предложената цена за вршење на комуналните услуги, како што е сторено со оспореното решение донесено од овој совет. Таквата надлежност за Советот произлегува од член 11 точка 5 од Законот за јавните претпријатија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/96, 6/2002, 40/2003, 49/2006 и 22/2007 и 83/2009), според кој, основачот на јавното претпријатие, помеѓу другото, дава согласност на актот со кој се утврдуваат цените на производите и услугите што јавното претпријатие ги продава и врши за корисниците доколку таквите цени не се предмет на регулирање од страна на независно регулаторно тело, како и од член 121 став 1 од Законот за управување со отпад.

Според мислењето на Судот и покрај тоа што оспореното решение е поединечен, конкретен акт кој според содржината не претставува пропис подобен за уставно судска оценка, со оглед дека не содржи општи норми на однесување и не уредува односи на субјектите во правото на општ начин, како правни елементи кои го определуваат прописот, фактот што донесувањето и објавувањето на Решението е услов за произведување правно дејство на оспорената одлука, истото го прави составен дел на одлуката, поради што тоа ја дели судбината на истата.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе со мнозинство гласови, во состав од претседателот на Судот, д-р Трендафил Ивановски и судиите: д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У.бр.143/2009
23 декември 2009 година на Уставниот суд на Република Скопје
Претседател
Македонија,
д-р Трендафил Ивановски, с.р.

6.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 70/1992), на седницата одржана на 23 декември 2009 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВА член 212-б став 2 точка 4 од од Законот за животна средина („Службен весник на Република Македонија“ бр. 53/2005, 81/2005, 24/2007 и 159/2008).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Уставниот суд на Република Македонија по иницијатива на Стамен Филипов од Скопје, со Решение У.бр. 146/2009 од 21 октомври 2009 година, поведе постапка за оценување на уставноста на членот од Законот означен во точката 1 од оваа одлука, затоа што основано се постави прашањето за неговата согласност со Уставот.

4. Судот на седницата утврди дека според член 212-б став 2 точка 4 од Законот, член на Прекршочната комисија може да се разреши, меѓу другото, и ако е осуден со правосилна судска пресуда за кривично дело.

5. Според член 8 став 1 алинеи 1, 3 и 10 од Уставот, основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот, владеењето на правото и заштитата и унапредувањето на животната средина и на природата се темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Согласно член 9 став 2 од Уставот, граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.

Според член 13 став 1 од Уставот, лицето обвинето за казниво дело ќе се смета за невино се додека неговата вина не биде утврдена со правосилна судска одлука, а според член 14 став 1 од Уставот, никој не може да биде казнет за дело кое пред да биде сторено не било утврдено со закон или со друг пропис како казниво дело и за кое не била предвидена казна.

Според член 43 од Уставот, секој човек има право на здрава животна средина. Секој е должен да ја унапредува и штити животната средина и природата. Републиката обезбедува услови за остварување на правото на граѓаните на здрава животна средина.

Согласно член 51 од Уставот, во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон. Секој е должен да ги почитува Уставот и законите.

Според член 54 став 1 од Уставот, слободите и правата на човекот и граѓанинот можат да се ограничат само во случаи утврдени со Уставот, а според став 3 на истиот член, ограничувањето на слободите и правата не може да биде дискриминаторско по основ на пол, раса, боја на кожа, јазик, вера, национално или социјално потекло, имотна или општествена положба.

Заштитата на животната средина е уредена со Законот за животната средина („Службен весник на Република Македонија“ бр. 53/2005, 81/2005, 24/2007 и 159/2008). Според член 1 од Законот, со овој закон се уредуваат правата и должностите на Република Македонија, на општината, на градот Скопје и на општините во градот Скопје, како и правата и должностите на правните и физичките лица, во обезбедувањето услови за заштита и за унапредување на животната средина, заради остварување на правото на граѓаните на здрава животна средина.

Според член 3 од Законот, мерките и активностите за заштита и унапредување на животната средина се од јавен интерес.

Оспорената одредба од Законот е поместена во Глава XXII во која се содржани прекршочните одредби. Во одредбите од оваа глава се утврдени прекршоците и прекршочните органи.

Прекршоците согласно одредбите од членовите 212-ф, 212-е и 212-ж се поделени во три категории: прва, втора и трета категорија. Поделбата е направена според нивниот карактер и тежина, од што зависи и надлежниот орган што одлучува за прекршоците (прекршоците од прва и втора категорија се во надлежност на управата, додека пак прекршоците од трета категорија се во надлежност на судовите).

Согласно членот 212-а став 1 од Законот, за прекршоците од член 212-ф и член 212-е, односно за прекршоците од прва и втора категорија, прекршочната постапка ја води и прекршочна санкција изрекува органот на државната управа надлежен за работите од областа на животната средина (во натамошниот текст: прекршочен орган).

Согласно ставот 2 на овој член, прекршочната постапка од ставот 1 на овој член пред прекршочниот орган ја води Комисија за одлучување по прекршок (Прекршочна комисија) формирана од страна на министерот кој раководи со органот на државната управа надлежен за вршење на работите од областа на животната средина.

Прекршочната комисија е составена од овластени службени лица вработени во органот на државната управа надлежен за вршење на работите од областа на животната средина, од кои едно лице ја врши функцијата на претседател на Прекршочната комисија. (став 3 на член 212-1).

Согласно ставот 4 на истиот член, прекршочната комисија е составена од три члена од кои:

- двајца дипломирани правници, од кои еден со положен правосуден испит со пет години работно искуство во својата област и

- еден член со висока стручна подготовка од областа на природните науки со пет години работно искуство во својата област.

Согласно ставот 5 на член 212-а од Законот, прекршочната комисија се избира за времетраење од три години со право на реизбор на членовите.

За претседател на Прекршочната комисија може да биде избран само дипломиран правник. (став 6)

Прекршочната комисија за Прекршочниот орган одлучува по прекршоците утврдени во овој или друг закон и изрекува прекршочни санкции утврдени со овој закон, Законот за прекршоците и/или со друг закон.

Согласно ставот 10 на овој член, против решенијата на Прекршочната комисија, со кои се изрекува прекршочна санкција може да се поднесе тужба за поведување на управен спор пред надлежниот суд.

Основите за разрешување на член на Прекршочната комисија се утврдени во ставот 2 на членот 212-б од Законот, според кој член на Прекршочната комисија може да се разреши:

- 1) со истекот на времето за кое е именуван за член;
- 2) по негово барање;
- 3) со исполнување на условите за старосна пензија согласно со законот;
- 4) ако е осуден со правосилна судска пресуда за кривично дело;
- 5) ако му се утврди трајна неспособност;
- 6) ако се утврди прекршување на прописите за водење на прекршочната постапка со правосилна одлука;
- 7) ако не ги исполнува обврските кои произлегуваат од работењето во Прекршочната комисија и
- 8) ако не пријавил постоење на конфликт на интереси за случај за кој решава Прекршочната комисија.

Согласно ставот 3 на овој член, предлог за разрешување на член на комисијата за случаите од ставот 2 точки од 3 до 8 на овој член, поднесува претседателот на Прекршочната комисија до министерот кој раководи со органот на државната управа надлежен за вршење на работите од областа на животната средина.

Оспорената одредба на член 212-б став 2 точка 4 од Законот, предвидува дека член на Прекршочната комисија може да се разреши ако е осуден со правосилна судска пресуда за кривично дело.

Од содржината на оспорената одредба произлегува дека осудата со правосилна судска пресуда за кривично дело, претставува основа за разрешување на член на Прекршочната комисија. Од формулацијата на одредбата, произлегува дека таа се однесува за осуда на кривично дело воопшто, без оглед на неговиот вид, природа или тежина, и независно од видот и висината на санкцијата.

Според оценката на Судот, на таков начин се ограничува, по сила на закон, правото на членот на Прекршочната комисија да ја врши оваа должност и во случај кога кривичното дело за кое лицето е осудено не е во никаква врска со вршењето на оваа дејност. Ваквата преопшта формулација на оспорената одредба не е доволно прецизна и јасна и како таква не обезбедува правна сигурност на граѓаните, што е еден од елементите на уставниот принцип на владеењето на правото.

Со оглед на тоа што во оспорената одредба од Законот не се наведени ниту видот на кривичните дела, ниту пак изречените санкции кои во конкретен случај би претставувале основ за престанување на мандатот на член на Прекршочната комисија, произлегува дека осудата за кое било кривично дело, на која било кривична санкција е основ за престанок на должноста член на Прекршочната комисија. Поради непрецизност на одредбата, би можело да настане ситуација осудата за кривично дело кое нема никаква врска со должноста член на Прекршочната комисија, да биде основ за престанок на неговиот мандат.

Тргнувајќи од наведените причини, Судот оцени дека формулацијата на наведената законска одредба е недоволно прецизна и јасна и како таква не обезбедува правна сигурност на граѓаните, како еден од елементите на принципот на владеењето на правото гарантиран со член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот на Република Македонија.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите: д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова – Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски, д-р Гзими Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У. бр. 146/2009
23 декември 2009 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
д-р Трендафил Ивановски, с.р.

7.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија ("Службен весник на Република Македонија" бр.70/1992) на седницата одржана на 23 декември 2009 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВААТ член 41 став 3 од Законот за судска служба („Службен весник на Република Македонија“ бр.98/2008, 161/2008 и 6/2009) и член 35 став 3 од Законот за државните службеници („Службен весник на Република Македонија“ бр.59/2000, 112/2000, 34/2001, 103/2001, 43/2002, 98/2002, 17/2003, 40/2003, 85/2003, 17/2004, 69/2004, 81/2005, 61/2006, 36/2007, 161/2007 и 6/2009).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Уставниот суд на Република Македонија, по повод иницијативите на Раде Настоски од Струга, Коле Илиев од Виница, Јаким Илиев од Кочани и Трајан Петрески од Скопје, со Решение У.бр.206/2008 од 4 ноември 2009 година поведе постапка за оценување на уставноста на член 41 став 3 и член 35 став 3 од законите означени во точка 1 од оваа одлука, затоа што се постави прашањето за нивната согласност со Уставот.

4. а) Судот на седницата утврди дека во член 41 од Законот за судска служба се определува дека основната плата на судскиот службеник опфаќа: (1) степен на образование и (2) работно искуство (став 1), со тоа што образованието се вреднува од 200 до 100 бодови во зависност од тоа дали судскиот службеник има високо, вишо или средно образование (став 2), а според оспориениот став 3 од истиот член на Законот „работното искуство на судскиот службеник се вреднува во износ од 0,5% од делот на основната плата со која се вреднува степенот на образованието за соодветната група, за секоја започната година работен стаж, а најмногу до 20%.“

б) Во однос на платата и основницата за пресметување на работното искуство на другите вработени во судовите кои не се судски службеници, Судот утврди дека во член 3 ставовите 2 и 3 од Законот за судска служба се определува дека лицата кои вршат технички и помошни работи во судовите и судската полиција немаат статус на судски службеници.

Во член 105 став 3 од Законот за работните односи („Службен весник на Република Македонија“ бр.62/2005, 106/2008 и 161/2008) се определува дека платата на работникот се состои од: основна плата, успешност во работата и додатоци на плата. Во член 106 став 3 од овој закон, пак, се определува дека, покрај другото, на основната плата се додава и додаток за работен стаж. Неговата основа и висина не е поблиску разработена во овој закон.

Во Општиот колективен договор за јавниот сектор на Република Македонија, склучен меѓу Владата на Република Македонија и Конфедерацијата на слободни синдикати на Република Македонија на 16 јануари 2008 година врз основа на Законот за работните односи (Колективниот договор е објавен во „Службен весник на Република Македонија“ бр.10/2008 и 85/2009 и се однесува на правата и обврските на работниците вработени во органите на државната власт... и другите правни лица од јавниот сектор кои се финансираат од Буџетот на Република Македонија - членовите 1 и 2 од Колективниот договор), поблиску се определува основницата и висината на работниот стаж на вработените во државните органи. Така, со член 18 од Колективниот договор се утврдува дека: „Основната плата на работникот се зголемува за 0,5% за секоја навршена година работен стаж, а најмногу до 20%.“

в) Во врска со платата и основницата за пресметување на работното искуство на државните службеници, Судот утврди дека во член 34 од Законот за државните службеници („Службен весник на Република Македонија“ бр.59/2000, 112/2000, 34/2001, 103/2001, 43/2002, 98/2002, 17/2003, 40/2003, 85/2003, 17/2004, 69/2004, 81/2005, 61/2006, 36/2007, 161/2008 и 6/2009), кој Закон се однесува на вработените во државната управа и стручните служби на одделни органи, се определува дека платата на овие вработени се состои од: основна плата, додаток на плата за звање, додаток на плата за кариера, додаток на плата за посебни услови за работа и додаток на плата за прекувремена работа. При тоа, основната плата и на овие вработени - државни службеници, како и на судските службеници, го опфаќа односно вреднува: (1) степенот на образованието и (2) работното искуство (член 35 став 1) и тоа од 200 до 100 бодови се вреднува степенот на образованието (член 35 став 2), а „работното искуство на државниот службеник се вреднува во износ од 0,5% од делот на основната плата со која се вреднува степенот на образованието за соодветната група, за секоја започната година работен стаж, а најмногу до 20%“ (член 35 став 3).

г) Во однос на основницата за пресметување на работното искуство на носителите на јавни функции, Судот утврди дека во член 10 став 2 од Законот за платата и другите надоместоци на пратениците во Собранието

на Република Македонија и другите избрани и именувани лица во Републиката („Службен весник на СРМ“ бр.36/1990 и 44/1990 и „Службен весник на Република Македонија“ бр.11/1991, 38/1991, 23/1997, 37/2005, 84/2005, 121/2007 и 161/2008) се определува дека: „Работното искуство се вреднува така што платата во месечен износ се зголемува со процентот утврден за работното искуство од 0,5% за секоја започната година работен стаж, а најмногу до 20%“.

д) Во однос на основницата за пресметување на работното искуство на судиите, Судот утврди дека во член 10 став 2 од Законот за платите на судиите („Службен весник на Република Македонија“ бр.110/2007, 103/2008 и 161/2008) се определува дека: „Работното искуство се вреднува со додаток на платата од 0,5% за секоја започната година на работен стаж, а најмногу до 20%.“

ѓ) Во врска со основницата за пресметување на работното искуство на вработените во стопанството на Република Македонија, Судот утврди дека во член 25 од Општиот колективен договор за стопанството на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.76/2006), на кој посочува иницијаторот, „Основната плата на работникот се зголемува за 0,5% за секоја година работен стаж“.

Од изнесеното произлегува дека работното искуство (па со тоа и платата) на судските службеници, како и на државните службеници, се определува врз основа на дел од основната плата-степенот на образованието, додека на другите вработени во јавниот сектор (па и на лицата вработени на технички и помошни работи во судовите, судската полиција), работното искуство се заснова на основната плата (составена од образование и искуство), а пак кај носителите на јавните функции и судиите врз основа на целата плата.

5. Според член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот, владеењето на правото е темелна вредност на уставниот поредок на Република Македонија.

Според член 9 од Уставот, граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба (став 1); граѓаните пред Уставот и законите се еднакви (став 2).

Според член 32 став 5 од Уставот остварувањето на правата на вработените и нивната положба се уредуваат со закон и со колективни договори.

Од изнесените уставни одредби произлегува дека правата на вработените, меѓу кои и правото на плата, се уредуваат со закон и со колективни договори, при што тие права мораат да бидат еднакви за граѓаните независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба, со што се обезбедува темелната вредност владеењето на правото. Еднаквоста, пак, подразбира еднакви права за граѓаните кои се наоѓаат во иста положба и различни права за граѓаните кои се наоѓаат во различна положба.

Со оглед на тоа што судските службеници, од една страна, и другите вработени во јавниот сектор, меѓу кои и вработените во судовите кои вршат технички и помошни работи и судската полиција, од друга страна, се вработени кај ист работодавач и остваруваат средства од ист извор - Буџетот на Република Македонија, Судот оцени дека тие мора да имаат еднаков правен третман.

Имајќи предвид дека членот 41 став 3 од Законот за судска служба определува основницата за пресметување на работното искуство на судските службеници да биде дел од основната плата-степенот на образованието, во ситуација кога на другите вработени во јавниот сектор основницата за пресметување на работното искуство е основната плата составена од образованието и искус-

твото заедно (член 18 од Општиот колективен договор за јавниот сектор), Судот утврди дека таквата законска одредба создава нееднаквост и не го обезбедува принципот на владеењето на правото. Покрај тоа, Судот оцени дека различната должина на работното искуство различно се одразува на образованието, обезбедува различно знаење и резултати во работата, поради што работното искуство треба и различно да се вреднува.

6. Судот, исто така утврди, по сопствена иницијатива, дека членот 35 став 3 од Законот за државните службеници определува основницата за пресметување на работното искуство на државните службеници да биде дел од основната плата-степенот на образованието, со што и тие вработени се ставени во нееднаква, по-неповолна положба во однос на другите вработени во јавниот сектор на кои основницата за пресметување на работното искуство им е основната плата составена од образованието и искуството заедно (член 18 од Општиот колективен договор за јавниот сектор).

7. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

8. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингелизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спиоровски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У. бр. 206/2008
23 декември 2009 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
д-р **Трендафил Ивановски**, с.р.

РЕГУЛАТОРНА КОМИСИЈА ЗА ЕНЕРГЕТИКА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

8.

Врз основа на член 19, алинеја 7 од Законот за енергетика („Службен весник на РМ“ бр. 63/06, 36/07 и 106/08), член 28 од Законот за акцизите („Службен весник на РМ“ бр. 32/01, 50/01, 52/01, 45/02, 98/02, 24/03, 96/04 и 38/05), член 28 и 29 од Законот за данокот на додадена вредност („Службен весник на РМ“ бр. 44/99, 59/99, 86/99, 11/00, 8/01, 21/03 и 19/04), Законот за животната средина („Службен весник на РМ“ бр. 53/05), Регулаторната комисија за енергетика на Република Македонија, на седницата одржана на 04.01.2010 година, донесе

О Д Л У К А ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НАЈВИСОКИ ЦЕНИ НА ОДДЕЛНИ НАФТЕНИ ДЕРИВАТИ УТВРДЕНИ СОГЛАСНО МЕТОДОЛОГИЈАТА

Член 1

Претпријатијата кои произведуваат деривати од нафта можат да ги формираат цените на одделни нафтени деривати така што највисоките производни цени да изнесуваат и тоа:

а) Моторни бензини	ден/лит
- ЕУРОСУПЕР БС - 95	до 27,637
- ЕУРОСУПЕР БС - 98	до 28,921
б) Дизел гориво	ден/лит
- ЕУРОДИЗЕЛ БС (Д-Е V)	до 27,175

в) Масло за горење	ден/лит
- екстра лесно 1 (ЕЛ-1)	до 26,628
г) Мазут	ден/кг
- М-1 НС	до 23,529

Член 2

Претпријатијата и другите правни и физички лица, што вршат промет на нафтени деривати и увозници (во натамошниот текст: претпријатија) ги формираат цените за одделни нафтени деривати така што:

А. Највисоките малопродажни цени (1 ГРУПА НА ЦЕНИ) да изнесуваат и тоа:

а) Моторни бензини	ден/лит
- ЕУРОСУПЕР БС - 95	до 64,00
- ЕУРОСУПЕР БС - 98	до 65,50
б) Дизел гориво	ден/лит
- ЕУРОДИЗЕЛ БС (Д-Е V)	до 51,50
в) Масло за горење	ден/лит
- екстра лесно 1 (ЕЛ-1)	до 40,00
г) Мазут	ден/кг
- М-1 НС	до 29,287

Б. Претпријатијата што вршат промет на нафтени деривати можат да ги формираат цените за одделни нафтени деривати во однос на највисоките цени од точката А на став 1 на овој член (1 ГРУПА НА ЦЕНИ), освен од потточката “г” и тоа: за 0,5 ден/лит пониски (2 ГРУПА НА ЦЕНИ), за 1,00 ден/лит пониски (3 ГРУПА НА ЦЕНИ) и за 1,5 ден/лит пониски (4 ГРУПА НА ЦЕНИ), согласно следната табела и да изнесуваат:

НАФТЕН ДЕРИВАТ	(2 ГРУПА НА ЦЕНИ) ден/лит	(3 ГРУПА НА ЦЕНИ) ден/лит	(4 ГРУПА НА ЦЕНИ) ден/лит
ЕУРОСУПЕР БС - 95	63,50	63,00	62,50
ЕУРОСУПЕР БС - 98	65,00	64,50	64,00
ЕУРОДИЗЕЛ БС (Д-Е V)	51,00	50,50	50,00
ЕЛ-1 - ЕКСТРА ЛЕСНО 1	39,50	39,00	38,50

Претпријатијата што вршат промет на нафтени деривати можат да вршат промет на секој дериват поодделно по една од цените утврдени за тој дериват во една од групите на цени определени согласно оваа одлука.

Цените од сите четири ценовни групи формирани согласно став 1 на овој член, освен цената за мазутот М-1 НС, важат франко пумпна станица, а цената на мазутот М-1 НС важи франко производител во земјата.

Во цените од сите четири ценовни групи формирани согласно став 1 на овој член, освен во цената за мазутот М-1 НС, содржани се и трошоците за превоз од 0,50 ден/литар.

Во малопродажните цени формирани согласно овој член содржан е данокот на додадена вредност согласно Законот.

Член 3

Во малопродажните цени утврдени со членот 2 од оваа одлука содржан е надоместокот за финансирање на активностите во областа на животната средина кои согласно Законот за животната средина го плаќаат обврзниците утврдени со овој закон и тоа:

а) Моторни бензини - ЕУРОСУПЕР БС - 95 - ЕУРОСУПЕР БС - 98	ден/лит до 0,080 до 0,080
б) Дизел гориво - ЕУРОДИЗЕЛ БС (Д-Е V)	ден/лит до 0,030
в) Масло за горење - екстра лесно 1 (ЕЛ-1)	ден/лит до 0,040
г) Мазут - М-1 НС	ден/кг до 0,050

Член 4

Во малопродажните цени утврдени со членот 2 од оваа одлука содржан е надоместокот за задолжителни резерви на нафта и нафтени деривати кои согласно Законот за задолжителни резерви на нафта и нафтени деривати го плаќаат обврзниците утврдени со овој закон при увоз и/или производство на нафтени деривати и тоа:

а) Моторни бензини - ЕУРОСУПЕР БС - 95 - ЕУРОСУПЕР БС - 98	ден/лит до 0,890 до 0,890
б) Дизел гориво - ЕУРОДИЗЕЛ БС (Д-Е V)	ден/лит до 0,300
в) Масло за горење - екстра лесно 1 (ЕЛ-1)	ден/лит до 0,300
г) Мазут - М-1 НС	ден/кг до 0,740

Член 5

Во малопродажните цени утврдени со членот 2 од оваа одлука акцизите кои ги плаќаат обврзниците согласно Законот изнесуваат и тоа:

а) Моторни бензини - ЕУРОСУПЕР БС - 95 - ЕУРОСУПЕР БС - 98	ден/лит до 21,930 до 21,917
б) Дизел гориво - ЕУРОДИЗЕЛ БС (Д-Е V)	ден/лит до 12,440
в) Масло за горење - екстра лесно 1 (ЕЛ-1)	ден/лит до 3,230
г) Мазут - М-1 НС	ден/кг до 0,100

Член 6

Во малопродажните цени утврдени согласно членот 2 од оваа одлука, трошоците на прометот на секој поделен нафтен дериват од секоја ценовна група изнесуваат:

НАФТЕН ДЕРИВАТ	Ед. мерка	(1 ГРУПА НА ЦЕНИ)	(2 ГРУПА НА ЦЕНИ)	(3 ГРУПА НА ЦЕНИ)	(4 ГРУПА НА ЦЕНИ)
ЕУРОСУПЕР БС - 95	ден/лит	3,200	2,776	2,353	1,929
ЕУРОСУПЕР БС - 98	ден/лит	3,200	2,776	2,353	1,929
ЕУРОДИЗЕЛ БС (Д-Е V)	ден/лит	3,200	2,776	2,353	1,929
ЕЛ 1 - ЕКСТРА ЛЕСНО 1	ден/лит	3,200	2,776	2,353	1,929
МАЗУТ М-1 НС	ден/кг	0,400	0,400	0,400	0,400

Член 7

Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе се применува од 00,01 часот на 05.01.2010 година.

Бр. 02-06/1
4 јануари 2010 година
Скопје

Претседател,
Димитар Петров, с.р.

www.slvesnik.com.mk
contact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ц.о.-Скопје
бул. "Партизански одреди" бр. 29. Поштенски факс 51.
Директор и одговорен уредник - Тони Трајанов.
Телефон: +389-2-55 12 400.
Телефакс: +389-2-55 12 401.

Претплатата за 2010 година изнесува 9.200,00 денари.
„Службен весник на Република Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламации 15 дена.
Жиро-сметка: 3000000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД - Скопје.
Печат: ГРАФИЧКИ ЦЕНТАР ДООЕЛ, Скопје.

ISSN 0354-1622

